



V únoru letošního roku jsem několik dní pobýval na Zakarpatské Ukrajině, a proto bych se s vámi rád o své dojmy a zážitky z tohoto výjezdu podělil. První tři dny jsem pobýval ve vesnicích Cholmovec a Černotisovo ve vinogradovském okrese, které leží nedaleko hranic s Rumunskem. Měl jsem možnost kázat v ukrajinském sboru v Cholmovci a v romských sborech v Černotisovu a Petrovu. V Cholmovci se lidé pomalu připravovali na jarní práce a prořezávali svoje vinice. Mohl jsem navštívit několik rodin ze sboru a strávit s nimi hezký čas. Ve sboru jsme se modlili za malého, před několika měsíci narozeného chlapečka, který nepřibýval na váze, zvracel a chřádl, až nakonec skončil v nemocnici v dalekém Kyjevě. Podle mých posledních zpráv začal přibírat a celkově se mu daří dobře. Jeho maminka uvěřila a začala chodit do shromáždění. V Petrově v romském táboře jsme se modlili za třináctiletou těhotnou dívku s ošklivou chřipkou, kterou její manžel vyhodil z domu a ona se vrátila zpět k rodičům, a dle mých pozdějších zpráv začala také chodit do shromáždění. Pro Čecha zní těhotenství v tomto věku neuvěřitelně, ale v romské komunitě na Zakarpatsku to není až tak výjimečná věc. Sbor v Petrovu byl založen na přelomu roku 2011–2012 a pomalu početně roste. V Černotisovu se do sboru vrátilo několik lidí, kteří v minulosti odešli, a celkově se tomuto sborečku daří relativně dobře.



Mojí další zastávkou byl romský tábor v Mukačevě a sbory, které jsou rozestě v okolí cca 50 kilometrů od Mukačeva. Jako již tradičně jsem bydlel u staršího pastora Šoni Horváta, jenž mě vozil po jednotlivých sborech a překládal mou skoro ruštinu do maďarštiny, kterou v tamních romských ghetech, až na několik málo táborů, místní obyvatelé mluví. Jen v neděli jsme navštívili čtyři shromáždění a najeli okolo 300 kilometrů. Měl jsem možnost kázat ve dvou nově vznikajících sborech. Je to výsada moci kázat evangelium novým lidem, kteří neměli s křesťanstvím a církví nic společného. Největší povzbuzení jsem však mohl zakusit ve sboru v Barkasovu. Tento sbor mnoho let duchovně i početně stagnoval. Před léty předčasně zemřel na rakovinu jejich pastor. Zhruba před rokem tam bylo okolo dvaceti členů sboru. Bývala shromáždění, kde byli čtyři či sedm lidí. V posledním roce však začal Bůh zvláštním způsobem jednat. V táboře, kde žije něco mezi 600 až 700 lidmi, jich chodí do sboru více než dvě sta. Obracejí se takzvaní bývalí hříšníci, narkomani, vesniční bandité a lapkové. Jednoho bývalého narkomana a lumpa jsem se zeptal, kde se naučil tak dobře rusky, a on mi odpověděl, že ve vězení. Nyní je nadšený pro Ježíše. Ve sboru se dějí různá nadpřirozená uzdravení a projevují se nadpřirozené dary Ducha svatého. Za nemocné jsem se v Barkasově moc modlit nemusel, respektive jsem se k tomu pořádně nedostal, modlitby obstarali prostí věřící ze sboru. Když jsem kázal, lidé mi viseli na rtech. Abych si ale moc nefandil, je v podstatě úplně jedno, kdo káže, když jedná Bůh. Člověk ustupuje do pozadí a na scénu vystupuje vzkříšený Kristus, který je pro všechny kolem opravdu skutečný. Tamní pastor jen začne shromáždění, modlí se a shromáždění zakončí. Všechno ostatní se děje jaksi samovolně. My ze západu se snažíme najít důvod, proč Bůh začal takto jednat. Pastor z Barkasova o tom vůbec nepřemýšlel a potom dodal: Protože jste se za nás v Mukačevě modlili. Tento člověk se chová úplně stejně, jako když měl ve sboru 20 lidí – blahoslovení chudí duchem, neboť jejich je království

nebeské. Za poslední dva roky mohu vidět na Zakarpatsku Boží dílo mezi Romy. Upřímně řečeno jsem něco podobného nečekal ani neplánoval. Jsem vděčný Pánu Ježíši, že jsem mohl něco z jeho jednání uvidět a zakusit. Děje se to uprostřed duchovní, morální a materiální chudoby romského národa. Týden po mém návratu domů jsem se dozvěděl o úmrtí dvouletého chlapečka v jednom ze sborů, které navštěvuji. Smrt malých dětí v těchto sborech a táborech je tvrdou realitou. Ne všechny sbory prožívají obnovu, některé stagnují, stojí léta na místě a prožívají různé těžkosti. O to víc chci navštěvovat a povzbuzovat stagnující sbory, protože nikdy nevíme, kdy začne Bůh znovu jednat. Nejde o úspěch, ale o věrnost a o to abychom dali Bohu svůj život k dispozici.



V Mukačevě jsem měl možnost navštívit pětiletou romskou holčičku, která onemocněla leukemií. Lena leží od loňského prosince na onkologii a přijímá chemoterapii. Je vnučkou pastora z romského tábora v Seredně. Na začátku léčby jí lékaři dávali jen 10% naděje na uzdravení, v současné době má dle lékařů naději, že bude uzdravena na 90%. Léčba bude trvat ještě čtyři měsíce. Měsíčně stojí cca 9 000 Kč. V současnosti zaplatil tuto léčbu jeden štedrý sbor z ČR. Kdyby byly třeba další peníze, napsal bych o tom ve svých zprávách a hledal další případné dárce. Lenu můžete vidět výše na fotografii z nemocnice.

Chtěl bych tímto poděkovat Vám všem, kteří jste se za mě v době výjezdu modlili, a také všem, kteří věrně podporujete mě a potřebné na Zakarpatské Ukrajině. V době mého pobytu na Ukrajině tam řádila ošklivá chřipka, lidé měli vysoké teploty a bylo jim špatně. Za nemocné jsem se modlil a normálně se s nimi setkával a díky Bohu jsem ne onemocněl. V posledních dvou letech se také hodně zlepšily moje trávicí a střevní potíže spojené s jiným jídlem a rozdílnou hygienou. Takže ještě jednou díky za vaše modlitby. Na Ukrajinu znovu pojedeme, dá-li Bůh, v červnu tohoto roku.

Na našich výjezdech se setkávám s mnohými materiálními potřebami, a to hlavně mezi takzvanými zapomenutými služebníky, kteří věrně slouží v romských sborech i přesto, že jejich materiální situace je dlouhodobě špatná, až zoufalá. Tyto služebníky můžete případně podpořit: **variabilní symbol 400 – zapomenutí služebníci**. Víím, že naše zdroje jsou omezené, a proto nemůžeme ani zdaleka pomoci všem.

Na srdci mám zvláště staršího pastora romských sborů Šoni Horváta, který je v nelehké finanční situaci. Kromě svého sboru je nadsborovým pastýřem v 17 romských církvích, které tvoří většinou velmi chudí lidé. V současné době začínají některé sbory práci na několika nových místech. Spolu se svou ženou Žanetou mají čtyři malé děti. Před několika lety mu spadla střecha na jeho domku, a proto si vzal půjčku na opravu. Od února loňského roku se díky štědrosti několika sborů a jednotlivců z ČR podařilo podstatně snížit dlužnou částku na 3 780 USD – při současném kurzu cca 74 600 Kč. I přesto je pro Šonika nadále těžké, až nemožné, tuto zbylou částku pravidelně splácet. Kdybyste chtěli znát více informací, či měli na srdci pomoci, můžete se mi ozvat na níže uvedených kontaktech. V případě dostatku finančních prostředků by jsme mohli podpořit i další romské služebníky, kteří nemají dostatek peněz na obživu. Někteří nezačínají paradoxně práci v nových táborech jen proto, že nemají peníze na benzín, aby mohli na dané místo pravidelně dojíždět.

Na druhé straně bych rád jako prioritu zachoval variabilní symbol: 350 – pomoc v Cholmovci, obzvláště pomoc rodině po zemřelém pastoru Michalu Zeldi a dalším potřebným v Cholmovci a okolí. Michal zemřel v listopadu 2002 a zanechal po sobě pět dětí. Tři děti si během

posledních více než desíti let po smrti otce již založily vlastní rodiny. Díky penězům z České republiky mohly také všechny tři vystudovat vysokou školu. Doma zůstávají nejmladší Samuel, kterému je 14 let, a nejstarší dcera Táňa. Samuel má problémy s epileptickými záchvaty. Rodina pracuje na svém malém hospodářství, paní Ira se již více než deset let stará o sbor po svém zemřelém manželovi. Ira i nadále zápasí s astmatem a s problémy se srdcem. Jak již jsem mnohokrát napsal: Podpora rodiny Zeldi je během na dlouhou trať. Bez finanční podpory z České republiky by tato rodina živořila.

Dalším potřebným služebníkem je pastor Kolja Repljuk. Kolja je národností Ukrajinec, který již mnoho let slouží Romům. Má ženu a tři dcery. Kromě sboru v Černotisovu založil na přelomu 2011 - 2012 sbor v romském táboře v Petrovu. Přes zimu si vydělával na živobytí opravou bot a v létě zednickými pracemi. Začátkem tohoto roku musel však svou živnost kvůli nedostatku práce zavřít. Na Ukrajinu se dováží levná obuv z Číny, a proto se lidem nevyplácí nechat obnošené boty opravovat. Po zednických pracích také není poptávka. Kolja by rád kázal evangelium v dalších dvou romských táborech, ale v současné době má finanční problémy, a proto bude muset pravděpodobně jet na několik měsíců za prací do Ruska. V tom případě nebude schopen věnovat se práci na nových místech.

#### **Variabilní symbol: 450 – Pavel Faul**

Tyto finance v současnosti využívám na náklady spojené se službou na Ukrajině: placení benzínu při cestování po Ukrajině, jízdenek na vlak z ČR na Ukrajinu a zpět, příspěvků na ubytování a jídlo na Ukrajině, darů na náhlé, nepředpokládané zdravotní výdaje lidí na Ukrajině v době mých výjezdů, zdravotní pojištění, léky a ochranné preventivní preparáty pro svoji potřebu, apod. V lednu jsem koupil digitální fotoaparát. V poslední době uvažuji o nákupu dataprojektoru, který by usnadnil prezentaci naší práce na Ukrajině. Děkuji touto cestou všem dárčům. Byl bych nerad, kdyby prostředky posílané na moji službu ubraly finanční prostředky na naše projekty: **variabilní symbol: 350 – pomoc v Cholmovci a variabilní symbol 400 – zapomenutí služebníci**. Chtěl bych, aby tyto dva výše zmíněné projekty zůstaly pro dárce prioritou. Nově zřízený variabilní symbol na moje náklady je až třetí v pořadí.

Kdybyste případně chtěli podpořit rodinu po zemřelém pastorovi Michalu Zeldi, pastora Kolju Repljuka, další potřebné v Cholmovci a okolí, anebo zapomenuté služebníky v romských sborech okolo Mukačeva - zvláště pastora Šoni Horváta či náklady spojené s mou prací na Ukrajině, můžete poslat svůj finanční příspěvek nejlépe na:

#### **Platby z České republiky**

**Nadační fond Křesťanské Misijní Společnosti  
ČSOB a.s. Praha 1, číslo účtu: 577409193/0300,**

**variabilní symbol: 350 – pomoc v Cholmovci  
variabilní symbol 400 – zapomenutí služebníci  
variabilní symbol 450 - Pavel Faul**

Dary jsou odečitatelné od daňového základu.

Nadační fond KMS Vám může na požádání vystavit potvrzení o přijetí daru.

V případě potřeby potvrzení, kontaktujte ředitele NF KMS Michala Klesnila,

**telefon kancelář: +420 284 822 297, e-mail:office@nfkms.cz, <http://www.nfkms.cz>**

#### **Pro platby ze zahraničí**

**na IBAN: CZ96 0300 0000 0005 7740 9193, BIC: CEKOCZPP**

Prosím, v tomto případě uveďte kvůli rozlišení ve zprávě pro příjemce, na jaký projekt je daná

finanční částka určena, zda na: **350 - Pomoc v Cholmovci, 400 - Zapomenutí služebníci**  
**a nebo 450 – Pavel Faul**. Zároveň vás také prosím o potvrzení formou e-mailu, které bude obsahovat, na jaký projekt a jakou částku jste zaslali.

Také mě můžete kontaktovat osobně na:

**mobil: +420 775 148 383**

**e-mailová adresa: [ks.doma@atlas.cz](mailto:ks.doma@atlas.cz)**

**<http://www.ksdoma.estranky.cz/>**

Pavel Faul – evangelikální Křesťanský sbor Domažlice